

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ראה תשפ"ג

סרקו להורדה

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002
www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ראה תשפ"ג – הנאמנות לה' יתברך

באשר הם, אם כי יש גם עמים שגם בזה הם לא אוחזים, אבל באופן כללי כן.

בענין עבודת ה' – כבר יש באנושות ובאומות העולם מחלוקות, על התורה וכן הלאה. למרות שחכמים ביקשו רחמי שמים וה' יתברך הרג את יצר עבודה זרה, היצר הזה עדיין קיים, בעיקר באומות העולם. אם יש יהודים שעובדים עבודה זרה, לא נראה לי שזה בכוונה וילהכעיס' ובהבנה שזו עבודה זרה.

אבל זו סתם השקפה של תינוק שנשבה לשעבר. התורה לא מקלה ראש עם אף אחד שעובד עבודה זרה.

גם נביא שקר, מה מטרתו? משמים – לנסות את עם ישראל אם יאמינו בנביא הזה שנותן אותות ומופתים ומתקיימים האותות והמופתים, אבל הוא אומר לעבור על מצוות ה' או ללכת לעבוד עבודה זרה – אז זה נביא שקר, אסור לשמוע לו, גם אם מה שהוא אמר התקיים, גם אם הוא צפה את העתיד, גם אם אמר דברים 'וואו', ריפא חולים או שינה את דרכי הטבע, מפני שה' יתברך נותן לו את האפשרות הזו כדי לנסות את עמו.

מה שמשותף, לפי דלות הבנתי, זו הדרישה לנאמנות לה'. נאמנות לעומת חוסר נאמנות. לא סתם הנביאים שלנו הקדושים בשפה הקדושה שלהם מדמים לפעמים את כנסת ישראל כרעיתו של ה' יתברך שסרחה והלכה ובגדה עם אלוהים אחרים. כל המפעל הקדוש הזה שזו הבריאה – ה' ברא אותה כדי להיטיב לנבראים וכדי שנעבוד אותו יתברך, לא כדי שנעבוד אלילים, שליחים, פקידים, כוכבים, מזלות, ספירות, פרצופים, רק שנעבוד אותו יתברך.

אז אם במקום לעבוד אותו מתחילים לעבוד כל מיני גורמים אחרים – אין טעם כביכול לבריאה, בשביל מה הוא ברא את הבריאה? בשביל מה הוא ברא את האדם? מבינים?

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? בשם ה' נעשה ונצלח! כן, 'רָאָה': זה שאדם רואה זו כבר ברכה, וזה שהוא רואה שה' נתן תורה ומצוות זו ברכה, זה כבר בעצמו ברכה, אומרים חכמים. וגם ההפך חלילה – אם הוא לא רואה, אז זה ההפך מברכה.

בפרשה משכו את תשומת לבי מספר נקודות, מספר סוגיות שקשורות: הראשונה היא נביא שקר, השניה היא מסית ומדיח, עבודה זרה, והשלישית היא העיר הנידחת – שזו עיר שכולם עבדו שם עבודה זרה וצריך להחרים אותה, להחרים אותה כליל, לא להשאיר נפש חיה, לא להשאיר בנין, לשרוף אותה באש, וגם אסור לבנות אותה לעולמים. כולה כליל לה'. ויש כמובן על זה כמה וכמה הלכות.

ה' יתברך, אין לנו תפיסה והשגה בו כלל. מה שיש לנו קצת השגה בו זה מה שגילתה לנו התורה על הנהגתו של ה' יתברך. כשאנחנו אומרים שה' יתברך הוא "אל קנא", זה לא על מהותו של ה' יתברך אלא זה על הנהגתו של ה' יתברך. אז בכל מקרה מבחינתנו "אל קנא" – הוא קנאי לעניני עבודה זרה. עבודה זרה היא העבירה הכי חמורה.

בנוהג שבעולם, יש אנשים שמאמינים בה' ולא מקיימים תורה ומצוות, יש אנשים שלא מאמינים בה', לא מקיימים תורה ומצוות – אבל לא עובדים עבודה זרה. ויש אנשים שלפעמים יכול להיות שהם גם מאמינים בה', אבל הם עובדים עבודה זרה. זאת אומרת, עבודה זרה – נתפסת אצל תורתנו הקדושה כבגידה באבא שבשמים – טוב, מילא לא עובדים את ה' יתברך, אבל להבדיל לא לעבוד אלילים, עד לאיפה אדם יכול להדרדר?

בענין של המצוות שבין אדם לחברו, יש יותר מחנה משותף בכלל העם, גם אלו שהם לא שומרי מצוות וגם בכלל האנושות. יש הרבה דברים שמובנים לכולם: "לא תגנב", "לא תרצח", "כבד את אביך ואת אמך". אלה דברים שנתפסים בשכל המוסרי הרגיל של בני האדם

ולכן הענין של עבודה זרה, נביא שקר ועיר הנידחת, זה כל כך חמור בעיניו יתברך, והענשים בהתאם. אלה דברים ידועים.

נושא משותף לכל הדברים האלה הוא ההשפעה. השפעה. היום יש אינטרנט, ואנשים משפיעים לאלפים, למיליונים, למיליארדים. מה הם משפיעים? אדם יכול לזכות את הרבים ולהשפיע קדושה ולהשפיע אמת על פי תורתנו הקדושה, ויכול להשפיע רחמנא לצלן עבודה זרה ושאר עבירות חמורות. אם בן אדם מחלל שבת בתוך ביתו, זה דבר חמור. ואם הוא מחלל בפרהסיא – זה חמור הרבה יותר. ואם הוא מטיף לזה, דוגמא, לאלפים למיליונים – זה חמור עוד יותר. אותו דבר בענין כל השפעה.

יש את המסית והמדיח של העיר הנידחת. מה זו העיר הנדחת הזו? זו עיר שבה כולם עבדו עבודה זרה. כדי שתחשב לעיר הנידחת, אומר רש"י, צריך ששני אנשים לפחות מאותה העיר ילכו וישכנעו את כל העיר לעבוד עבודה זרה. מעניין. ואז כשבודקים ורואים שזה מה שקרה, עם כל הבדיקות של בית דין, אז המשמעות היא חמורה מאד באמת – להחרים אותה כליל לה'.

אז יכולים לבוא השואלים ולשאל: 'בסדר, אנשים חטאו בעבודה זרה, מה חטאו הבהמות? מה חטאו המבנים?' כמובן, יש בזה הסברים על פי הסוד, על פי פנימיות התורה, רזי דרזין בכל הענינים. ויש את הדבר הפשוט ש"מגלגלים זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב" – הרי אותם האנשים שעבדו עבודה זרה, כל העיר הנידחת הזאת, השתמשו בדומם, צומח, חי ומדבר לעבודה זרה, ולכן העונש כולל את כל החטיבה הזו, לשרש את זה מן העולם, שלא רק שיגמרו את זה, ינתצו את זה, ויגמרו את זה כליל, 'יחסלו' את זה כמו שאומרים היום, ימחקו את זה מהמפה – אלא שלעולם לא יבנו שמה עוד פעם ישוב.

יש ענין של 'המקום גורם'. למשל, נחל השטים גורם לעבירה של גילוי עריות, של עריות. אז המקום גורם. גם המקום – 'מגלגלים חוב על ידי חייב', וגם האדם שעובד עבודה זרה, זאת אומרת כל האוכלוסיה הזו כל העיר הזו שעבדה עבודה זרה, שתו ואכלו דומם, צומח, חי – כולם השתתפו בעצם בכח הזה שהיה לאדם ולכל האנשים האלה לעבוד עבודה זרה, ולכן כולם נענשים. מובן שלא בימינו, כן? בכל זה מדובר כשיש סנהדרין, בית המקדש, סנהדרין גדולה. בימינו לא דנים דיני נפשות.

גם המסית והמדיח יכול להיות אשתו של האדם, הוריו של האדם, אנשים הכי קרובים שמסיתים אותו ומדיחים אותו לעבוד עבודה זרה. אסור לחוס, אסור 'להעלים עין' כמו שאומרים. צריך ללכת לבית דין ולמסור אותם שיעשו בהם דין, מה שצריך. אי אפשר להתעלם, אי אפשר להתחשב. טבע האדם שהוא אוהב את קרוביו. ראינו את זה בעגל, שנצטוו להרוג איש את אחיו, מי שלא חטא את מי שחטא. זה הפך הרגשות האנושיים הרגילים של הבן אדם – שהוא חושב שהוא בא לעולם הזה להנות, לממש את עצמו, לעשות דברים טובים, כאילו הכל הפקר, כל אחד עושה מה שהוא רוצה, מקסימום שומר על החוק כדי לא להסתבך.

לא. על פי התורה העולם לא הפקר, ולא באים לפה להנות, באים לפה לעבוד את ה' – שיש בזה גם הנאה, אבל זו לא המטרה – כבנים, כעבדים. עם ישראל תרי"ג מצוות צריך לשמור, אומות העולם שבע מצוות בני נח. לזה באים לעולם. נכון שהיום בגלל ה'הסתר פנים' זה לא מובן לאנשים. לעתיד לבוא זה יהיה מובן. מתי זה לעתיד לבוא? – בגאולה השלמה. בגאולה השלמה תהיה התגלותו של ה' יתברך, תהיה התגלותו של ה' יתברך והאמת תתגלה, לא ישארו ספקות, ואז כולם יבינו את מטרת הבריאה, מטרת התורה, טעמי המצוות, למה ה' ציוה דוקא את המצוות האלה, מצוות עשה ולא תעשה, ולא דברים אחרים, תורה שבכתב, תורה שבעל פה, כל הפרד"ס – עד לפנימיות דפנימיות התורה, כל הסודות ורזי תורה הכי חשובים, הכי נסתרים. זה ילך ויתגלה לפרט ולכלל על פי הזכויות. וזה כשלעצמו, זה חלק מהעונג של העולם הבא.

אז אנחנו לא צריכים לשכוח שאנחנו פה לתקן את חטא 'עץ הדעת טוב ורע'. ולכן כל הזמן, כל החיים, אנחנו צריכים לאכול ולשתות, כמובן, כשר, כמובן לברך לפני ואחרי. ככה אנחנו מתקנים את חטא עץ הדעת טוב ורע. וכל שאר ההלכות, יש להם קשר ישיר גם לחטא הזה ולעוד תיקונים. זה הכל תיקונים. כל ההלכות שצריך לקיים ומה שאסור לעשות – זה הכל תיקונים, לתקן את עולם התווה, לתקן את מיעוט הירח, מיעוט הלבנה, ולתקן את כל החטאים מכל הגלגלים. כולנו מגולגלים בדור הזה.

אנשים לא יודעים למה מישהו פתאום סובל והוא בן אדם צדיק – הוא סובל או כדי להגן על הדור, או כדי למרק לו את העוונות שעשה בגלגול הזה או בגלגולים אחרים. הכל לפי חשבון, והכל ברחמי האין סופיים, והכל במדויק. כשבן אדם מסתלק מהעולם מראים לו את החשבון והוא מצדיק את הדין, כי הוא רואה שהכל נכון. פה אנשים יכולים לעשות רושם, להתוכח, להתמרמר. ולכן כל מה שעושה ה' – לטובה עושה, אמר רבי עקיבא. וצריך לקבל, להשתדל לקבל, את היסורים ואת הנסיונות וכל מה שעובר עלינו מאהבה.

התחלתי לדבר על הענין של ההשפעה בגלל שכמו שהזכרתי היום היכולת להשפיע, פיזית, מעשית, גדולה מאד. והיכולת להיות מושפע – גם גדולה מאד. ויש בזה תורות שלמות שאנשים פיתחו איך לשכנע, כן? שיווק, מכירות, איך לשכנע אנשים לקנות משהו, להאמין במשהו.

וכשאתה שומע אנשים שיש להם איזו דעה, נניח פוליטיקאי מסוים, הוא מציג את העמדה שלו, ואחר כך אתה שומע את הפוליטיקאי ההפוך מהמחנה השני, הוא מציג את העמדה – אתה אומר, 'זה צודק, זה צודק. כולם צודקים', משכנעים כל כך, משכנע כל כך, שבסוף אתה לא יודע מה נכון, מה לא נכון, דוגמא. וככה בכל סוגיה. אם יש איזו פרשיה, אז אומרים ככה וככה, ואז אלה שמסנגרים אומרים ככה וככה – זה מוסבר יפה כל כך, בטוב טעם ודעת – שאתה לא יודע מי צודק ומי לא... מזעזע.

דבר, חידש את זה חזק. אז זה הסיפור, שצריך להתפלל לאבא שבשמים ולא לשום דבר אחר.

גם כשאנחנו עושים השתדלות בטבע, הולכים לרופא, לוקחים תרופה – צריך להאמין שה' מרפא אותנו והרופא והתרופה הם רק שליחים. מובן שצריך להגיד לרופא גם תודה רבה, כן, זו דרך ארץ. אבל אנחנו מתכוונים קודם כל תודה רבה לבורא עולם, ואין עוד מלבדו.

וצריך להזהר מאד, כמו שאומר רבי נחמן הקדוש זי"ע, מהדעות הכוזבות. דיברנו על זה בטיש בשבת. 'דעות כוזבות', מה זה דעות כוזבות? נראה לפרש ככה – דעות שקריות, כזב, שקר. וידוע מחכמים שאין שום שקר יכול להתקיים אלא אם כן יש בו ניצוץ של אמת. בעצם הניצוץ הזה עשוק בשקר והוא נותן כח לשקר, וזה מה שמביא את הדעה הכוזבת.

איך אותם המדחים, המדיח, כן, הדיחו את העיר הנידחת? איך הם ידעו לשווק להם עבודה זרה, לכולם? אם זה לא היה למעשה אז באופן תאורטי, איך יכולים להצליח? – הם מביאים תועלת, הם מסבירים שיש בזה תועלת, ויש בזה עונג. או כמו שעשה הנחש הקדמוני, שהוציא לשון הרע, שם רע על ה' יתברך, ואמר שהוא לא רוצה שתאכלו מעץ הדעת כדי שלא תהיו כמו אלקים יודעי טוב ורע.

והיה תאוה לעינים, וכן הלאה, כל הענין של החטא. הוא המסית והמדיח הראשון. הוא הראש של הקומה הזו, הנחש הקדמוני.

אז איך הוא הצליח להסית את חוה? ואיך היא הצליחה להסית ולהדיח את אדם הראשון, שכלל את כל הנשמות? פלא פלאים. אי אפשר לתפוס את זה בשכל. אבל אותם הפרנציפים עובדים גם בכל הדורות, וגם בענין של העיר הנידחת. אז תועלת? עונג? – תחשוב טוב: האם העונג והתועלת הם לפי התורה או לא לפי התורה? האם הכל לפי התורה אבל יש כמה ניצוצות של שקר שמוליכים אותך לעבודה זרה אולי? או להמליך איזה נביא שקר אולי? או להשתכנע ולשכנע אנשים שילכו בדרך שהיא לא באמת דרך התורה? צריך לבדוק. "החכם עיניו בראשו".

כל עם ישראל חייבים בתורה ומצוות, גם משה רבינו. אי אפשר להמציא מצוות חדשות, אי אפשר לבטל מצוות קיימות, כן, "לא תִּסְפֹּף", בל תוסיף, ואסור לגרוע. וכולנו בניו של מקום, כולנו מחויבים על צניעות, הלכות צניעות, הלכות שבת, כל ההלכות, הלכות לשון הרע, אף אחד לא פטור, זה לא משנה כמה הוא גדול או כמה חושבים שבו אדם מסוים הוא גדול – צריך לבדוק שלא יהיה בחינת נביא שקר, שבסוף כל הגדלות שלו מוליכה אותך להפך רצון ה'.

מה שאמר רבינו הרמח"ל הקדוש במשקל החסידות, שבו אדם צריך להסתכל בסוף ההשתלשלות של כל המעשה, מה קורה שם, לא רק בהתחלה. אנחנו קוראים לזה, אנחנו הקטנים קוראים לזה, 'תורת הביורור' – לעשות בירור עמוק, לעומק, לרוחב, לראות מה יוצא מכל מה שאתה עומד להחליט עליו, מחשבה דיבור ומעשה, איך זה מסתעף לכל כך הרבה כיוונים.

זאת אומרת, היכולת לשכנע, התפתחה בצורה מדעית מאד, מאד. יש בזה מדע שלם. הבן אדם נכנס למקום לעשות קניה – הוא לא יודע שעובדים על החושים שלו ומנתבים את העיניים שלו, ועובדים על האסוציאציות שלו, והכל מתוכנן שמה כדי שהוא יקנה את המוצרים שהם רוצים. זה בענין ההשפעה.

וצריך להזהר מאד בענין עבודה זרה, כי עבודה זרה מתחפשת לכל מיני דברים. אם בן אדם לא נותן דעתו, הוא יכול להיכשל. יכול להיות שזו שיטה חינוכית או איזו שיטה טיפולית או משהו 'וואו', הוא מתרשם ממנו. ואם הוא לא יחפור בדיוק ויבדוק עמוק עמוק מה המקור, הוא לא ידע. לפעמים המקור הוא עבודה זרה. אז אם הוא עוסק בזה – בעיה... במוסיקה זה קיים. באמנויות לחימה זה קיים. מי יודע, בכל דבר זה יכול להיות קיים. צריך לחפש שאין שמץ של אביזריהו של עבודה זרה, כלום, כדי שבו אדם לא יפול בחטא הגדול הזה – למרות שיש בזה דרגות: אם הוא יודע או לא, אם הוא עושה במזיד או לא, אם הוא התכוון או לא. כל הדברים האלה ידועים בבית דין של מעלה. אבל אדם צריך להזהר מאד מאד מאד.

גם הוא יכול להמליץ על משהו, על מישהו, והמישהו הזה הוא מעורבב טוב ורע, ונניח יש לו ענין של אמונות של עבודה זרה אבל הן מוסברות בצורה פילוסופית יפה, גבוהה כזו, שהבן אדם לא קולט שבשורש שמה יש עבודה זרה. אז הוא יכול לתת לזה כח. הוא יכול לחטוא. הוא יכול להמליץ על זה חלילה.

יש בחוץ לארץ, גם בדרום אמריקה גם באסיה גם באפריקה, המון שווקים שמוכרים שמה עבודה זרה, פסלים כמו בזמן של תרח, כאילו הזמן לא עבר. אנשים מאמינים בזה, הם עושים את הדברים האלה. אז איזה תייר תמים שלא מבין כלום יכול להיכשל. זהו זה דבר רציני.

ה' יתברך מצפה מאתנו להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש, שנהיה נאמנים אליו. אבא שבשמים רוצה נאמנות מוחלטת אליו ואל תורתו, דבקות בו יתברך, לעשות רצונו – גם כשאנחנו מבינים מה הסיבה לזה, גם כשאנחנו לא מבינים בכלל, גם כשהדברים נראים משונים מאד לשכל הפשוט למה צריך ככה, למה הוא ציוה יתברך על דבר כזה? למה ההלכה מדקדקת כל כך הרבה? – הכל, הסוד של הכל, זה התיקון, תיקון ולעשות רצונו, לבטל רצונו בפני רצונו יתברך, כפשוטו, בלי חכמות, באמונה פשוטה. אהה, אין לך אמונה פשוטה? תתפלל שה' יתן לך אמונה פשוטה, צריך להתפלל על זה.

אהה, קשה לך להתפלל? – תתפלל שתוכל להתפלל, שיהיה לך קל להתפלל. כמו של יעקב בפיו, "תולעת יעקב". כולנו בניו של אברהם, יצחק ויעקב. עם ישראל יצא מיעקב אבינו, אז יש לנו יכולת להתפלל, לבקש מאבא שבשמים כפשוטו, במלים שלנו, מתוך הלב שלנו, כל מה שאנחנו צריכים. חוץ מהתפילה שצריך להתפלל שלוש פעמים ביום בנוסח, במנין, חוץ מזה – יש את התפילה האישית על כל דבר שחסר לאדם, שלא מובן לאדם, שקשה לאדם. לזה נבראנו, לבוא לפה להתפלל. כך רבינו הבעש"ט הקדוש חידש את הענין של התפילה על כל

יכולים לבוא לדבר לשון הרע או הוצאת שם רע כמו שעשה הנחש הקדמוני – על בורא עולם יתברך שמו! או על הצדיקים או על התורה. אתה מטה אוזן לשמוע, אתה כבר נתפס ברשת. ועבירה גוררת עבירה.

כמו שאתם רואים, כל החיים הם מלחמה. מלחמה. צריך להזהר מיצר הרע הפרטי, הכללי, מהדעות שמפיץ היצר הרע, מכל הפיתויים, והלואי שלא ניכשל! אבא שבשמים אוהב אהבה גדולה את מי שסר מרע. "סור מרע ועשה טוב", אבל רק לעשות טוב בלי לסור מהרע – הטוב הזה הולך לסטרא אחרא. אז סור מרע קודם – "סור מרע ועשה טוב".

יהי רצון שכולנו נהיה טובים וצדיקים, ולא יתפוס אותנו לא היצר הפרטי ולא היצר הכללי, נעבוד את ה' יתברך

לשם שמים מתוך שמחה ובריאות!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כמובן, אדם לא יכול לדעת הכל. אבל "בדרך שאדם רוצה לילך – בה מוליכין אותו". אם הוא יתאמץ לבדוק אם הוא הולך ליפול באיזה פח של עבודה זרה, עיר הנידחת, נביא שקר או כל דבר רע אחר, אז משמים יעזרו לו. מובן שצריך ללמוד את התורה, את ההלכה, כדי לדעת מה מותר ומה אסור. אם בן אדם חושב שאם הוא לא ילמד אז הוא פטור – לא, זה לא עוזר. צריך ללמוד כדי לדעת. ואז להתאמץ ולהתפלל ולעשות את הבירור, ועוד בירור ועוד בירור, עד שכל מפת הקרב תהיה ברורה. ואז יהיה יותר קשה ליפול בעבודה זרה.

וצריך להזהר איפה שיש עונג ואיפה שיש 'תועלת', ואיפה שיש גאווה והתגדלות, שאדם מרגיש 'וואו, עכשיו הוא יהפוך להיות איזה מלך העולם אם הוא יעבוד עבודה זרה, יקבל כחות'. מצוי מאד באומות העולם הענין הזה – 'תעבוד עבודה זרה, הם יתנו לך כוחות', רחמנא לצלן.

אז צריך מאד לבדוק ולבדוק את עצמו מה מניע את האדם ומה מניע את החבר הזה שבא, שבא להסית ולהזיח. להסית ולהזיח – קודם מסיתים, ומדיחים. גם

מתוך נפשי – מנהרת החיים

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ב מנחם אב תשפ"ג

ג. למה אדם זה סובל? – בבית דין של מעלה יש לכך תשובה מדויקת.

מה עליו לתקן? בבית דין של מעלה יש לכך תשובה מדויקת!

ד. יש המקבל את היסורים והקשיים באהבה ואינו מתלונן לעולם. ויש הקורס. ויש הבועט. ויש הבוטח בה' ית' ונדבק בו בכל מצב. ויש הכועס, נעלב ומורד, ר"ל. הבחירה החפשית חדה כתער!

ה. הכפירה היא המצאה אנושית כדי לברוח מהאמת ומהאחריות האישית.

ו. הארת משיח פורצת את עובי ענני הכפירה, ומאירה לנשמות החפצות לתקן ולהבין, להתאמץ ולהודות.

ז. אם זכית לקרבה לקדושה, אל תוותר עליה לעולם! אל תתרחק!

ח. אם רבים מאכזבים את ה' ית' – אתה אל תיגרר.

ט. 'חבלי משיח' הוא זמן הבירור האחרון לפני התגלותו של ה' ית' בעולם.

י. "וצדיק באמונתו יחיה" – התחזק באמונה בה' ית' ובתורתו, מעל טעם ודעת!

לחיים! לחיים! לחיים!

להפוך חושך לאור ומר למתוק!

לחיים! לחיים! לחיים!

א. מרגע שנולדנו נזרקנו למנהרה – מנהרת החיים, מין שרוול צר, ארוך ומפותל. במהירות הולכת וגוברת אנחנו טסים בתוך המנהרה המתפתלת. בכל פיתול הפתעה. בכל רגע נסיון לבחור בשניה – 'שמאלה או ימינה?' אי אפשר לעצור. אי אפשר לא לבחור! אין ודאות. מבחירה לבחירה יש 'הפגונות'. אין חופש. אין יכולת לברוח. אנו ממשיכים בטיסה – על כרחנו!

הכל חולף מהר כל כך, אין זמן, אי אפשר להתמהמה, המנהרה ממשיכה להטיס אותנו קדימה – אל הלא נודע.

רק התורה מאירה לנו. רק הטוב מאיר. הרע מאפיל! כמה נשמות כבר סיימו את המסלול ועברו למנהרה אחרת... תרצה או לא תרצה – "עצת ה' היא תקום!" השאלה היא כיצד בחרת? לאיזה צד התחברת? מה למדת? מה שינית? באילו מלחמות נצחת? היכן כשלת?

בסוף המנהרה ממתין בית דין. שם על כרחך תתן את הדין – על מה 'שרפת' את החיים? על עבודתו ית' או על הבלים?!

ב. פסח – ראש השנה – פסח – ראש השנה – פסח – ראש השנה. "בְּעֵתָהּ אֶחֱשָׁנָה" – אחישנה של אחישנה.

עוד מעט סוף המנהרה של הכל: משיח – הגאולה השלמה – תחית המתים – יום הדין הגדול והנורא.

אתה מוכן?